

Bergamasco I Sverige

I det här numret:

Vallanlagstest	Sid 1
Presentation av styrelsen	Sid 3
Lyckad bergamascoträff i Ödeshög	Sid 4

Stockholms hundmessa i december är inställd.

Vallanlagstestning

I förra numret av BIS-bladet presenterades de nya reglerna för att kunna erhålla ett championat genom ett vallanlagstest. Här följer en genomgång av vad det är man testar.

1: Socialt beteende

Kontakt med människor

Anlagstestaren söker kontakt med hunden för att verifiera det sociala och dess självbehärskning. Anlagstestaren har redan tidigare haft kontakt med hunden när tatuering eller chip kontrollerats. Hunden går i koppel och förs av föraren genom en grupp av människor. Aggressivitet mot eller rädsla för människor accepteras inte. En naturlig reaktion hos en alert individ, typisk för många vallhundsraser, accepteras.

Kontakt med hundar

Föraren skall med hunden i koppel passera en grupp av människor med andra hundar i koppel. Hundarna i gruppen måste vara lugna. Även den testade hunden måste visa ett naturligt beteende mot andra hundar.

Känslighet för ljud

Under denna del av testet skall anlagstestaren avge ett plötsligt ljud. Hunden skall reagera utan rädsla. En naturlig reaktion av uppmärksamhet godtas. Ljudet kan åstadkommas genom att prassla med en plastpåse eller liknande ljud. Skott tillåts inte.

Relation till föraren

Anlagstestaren skall bedöma vilket förtroende hunden har för sin förare i en obekant miljö. Det skall inte bedömas som en lydnadsövning. Detta är en viktig bedömning av ett öppet och naturligt beteende hos hunden. Hunden skall respektera sin förare (position och kommandon) och samarbeta med föraren. Hunden förväntas ha en god relation till sin förare, vilket skall demonstreras i kort runda med okopplad hund.

Hinder

Hunden skall ledas eller föras över något hinder som till exempel ett lågt hopp eller en lägre ramp.

Utan föraren

Medan hunden hålls i koppel av en medhjälpare eller anlagstestaren, skall föraren gå cirka 15 meter bort och stanna på signal av anlagstestaren. Hunden får inte visa någon stress eller panik.

Inkallning

På signal från anlagstestaren skall medhjälparen koppla loss hunden och föraren kalla in sin hund.

2: Vallningsanlag

Anlagstestaren skall ge hunden tillräcklig möjlighet och tid att visa sina egenskaper. Anlagstestaren kan instruera föraren genom testet, för att uppmuntra och följa hunden. Föraren får uppmuntra hunden men inte genom att ge godis eller leka med hunden.

Att närma sig flocken

På väg till startpositionen för testet skall föraren, med hunden i koppel, gå runt fällan med djuren för att säkerställa att hunden uppmärksammat dem och uppmuntra ett intresse. Därefter fortsätter de till startpunkten. Vid startpunkten, cirka 50 meter från fällan, skall på signal från anlagstestaren, föraren börja gå mot fällan och koppla loss hunden efter ca 10 meter. Här kan ett kommando användas för att frisläppa hunden. Från det ögonblick som föraren börjar gå kommer anlagstestaren att bedöma hundens intresse för flocken. På signal från anlagstestaren börjar föraren gå rakt mot fällan utan att signalera eller kommendera hunden. Det är av stor vikt att se när hunden börjar visa intresse, och på vilket avstånd från fällan som det sker. Anlagstestaren kan be föraren gå ett varv runt fällan, vända om eller stanna. Hundar som har instinkten att cirkla och leta efter balanspunkten mittemot sin förare visar starkt sin fallenhet för vallning. För att väcka intresset hos hunden kan anlagstestaren be föraren gå in i fällan utan hund och flytta runt fåren.

Vallningsanlag:
Anlagstestaren kommer att ge något av följande omdömen: Excellent (EXC), Good (G), Bristfällig/Insufficient (INS) eller Diskvalificerad (DIS) i fall av aggression mot fåren.

Hund som diskvalificerats får inte göra om testet. Hund som i del 2 får bedömningen Bristfällig får göra om testet vid ett annat tillfälle.

Mer information

www.kroppsvallarna.se
www.sgvk.se

Intresse och initiativ

Under testet skall hunden visa intresse för djuren under åtminstone två minuter. För att fastställa initiativförmågan hos hunden, kommer anlagstestaren att titta på hundens naturliga drift att kontrollera flockens rörelser utan kommandon från föraren.

Utvärdering

Testerna av socialt beteende, del 1, och vallningsanlag, del 2, bedöms separat.

Socialt beteende:

Anlagstestaren kommer att göra korta noteringar om uppförande och kvalificera hunden som Godkänd (G), Ej Godkänd (EG) eller Diskvalificerad (DIS). Om hunden inte blir godkänd i del 1, beteendetestet, får den inte fortsätta till del 2, test av vallningsanlagen.

Presentation av styrelsen

Ordförande

Ingela Andersson, gift och har en utflugen dotter. Egen företagare med inriktning på hundar och grisar. Jag är hundpsykolog, kostcoach för hund, hundtränare, friskvårdsinstruktör, balansbollsinstruktör, hunddagsföreståndare, snart färdig dogalärare och trickhundsinstruktör. Utöver det är jag samhällsvetare. Jag har haft hund och tränat hund i hela mitt snart 50-åriga liv.

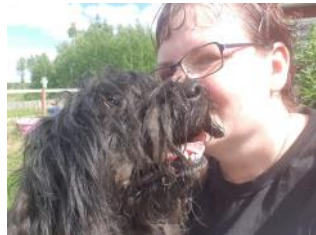
Det var en slump att jag skaffade en bergamasco första gången. Jag var och tittade på pulivalpar men uppfödaren var en skräck. När jag kom hem och läste tidningen hade Tempeludden en annons om en valp som inte var såld ännu. Dagen efter åkte vi dit och träffade Gregorio, kallad Ior. Kort därefter flyttade han hem till oss. Ett år senare kom Lindo till oss från Tempeludden. Detta var 2006 och 2007.

Nu har vi Alba som är två år gammal, också hon från Tempeludden.

Jag har ett gediget intresse för föreningsliv.

Just i denna rasklubb är det viktigt att jobba för att bevara vår underbara

ras, ge ägare möjlighet att samverka och träffas både fysiskt och via sociala medier.

Ledamot

Magdalena Larsson, jag bor i södra Stockholm tillsammans med Calle och våra två söner, 10 och 11 år gamla, samt bergamascon Alfred som är strax över 2 år. Jag är utbildad beteendevetare och har arbetat i många år med personer med funktionsnedsättning men just nu håller jag på och omskolar mig till lönespecialist. Första gången jag hörde talas om bergamasco var för bara några år sedan via min syster. När hon fick hem sin valp Atlas från Katarina Hallefjord så blev jag totalt förälskad. Ett halvår senare fick vi vår Alfred från Tempeluddens kennel. Jag är ny ledamot i styrelsen och har ingen tidigare erfarenhet av styrelseuppdrag men jag hoppas och tror att mitt intresse och entusiasm för rasen är en bra start.

Kassör

Hans Lindquist. Jag är en 82-årig pryltokig kemiingenjör. Min fru

Anita stötte på rasen. Resten är

självklart. Det blev kennelverksamhet, avel och massor av valpar.

Vi har haft många personligheter av rasen, den ene kärare än den andra. Fotot är 15 år gammalt och jag har inte blivit

vackrare. Chique Shining Diamond, Arthur, var vår första bergamascohane.

Ledamot

Inger von Sivers. Jag bor sedan 16 år på landet invid sjön Bunn, som rinner ut i Vättern vid Gränna. Jag är en sedan länge pensionerad banktjänsteman, 77 år gammal med tre utflugna barn och numera sju barnbarn i åldrar från ett till tjugo år. Tillsammans med min make Claes, som jag nu varit gift med i 53 år har vi flyttat runt i Sverige från Jönköping till Göteborg, Stockholm, Älmhult och sedan återbördats till Jönköpings kommun på gamla dagar. Vi har sedan trettio år tillbaka haft Islandshästar. Vi träffade då på vår första Bergamasco och blev helt sålda på rasen med alla dess goda egenskaper. Vi är nu inne på vår fjärde generation Bergamasco – Ravenna. Hon är nu tio år och en produkt från egen avel. Jag är sedan länge ledamot av BIS styrelse och engagerad i fortlevandet av rasen.

Sekreterare

Katarina Hallefjord, "avdankad" präst och numera lärare på Komvux. Har haft lite olika hundraser under livet. För ca. 40 år sedan läste jag om bergamascon. Det var innan rasen fanns i Sverige. Jag tänkte redan då, att en sådan hund vill jag ha någon gång. Sedan dök ett lämpligt tillfälle upp och jag åkte och tittade på Tempeluddens hundar. Som alla andra så föll jag pladask direkt och ett halvår senare var jag på Ultima Forzas kennel och hämtade min första tik (D-kullen, 2005). Sedan dess har det blivit fyra till. Nu har jag Gurkan (Zucchini, 3 år, egen avel) och jag är fodervärd för Mella (Perfect Storms Rain, 5 år). Har stor föreningsvana, bl.a. från kommunpolitiska sammanhang. Det viktigaste är att vi arbetar för att bevara rasen. Detta är omöjligt utan ett gott samarbete.

Vice ordförande

Urban Dufva. Har två bergamasco. Här med Cane dell Alpis Quorra, född 2010.

Lyckad bergamascoträff i Ödeshög

Helgen 12-13 juni samlades ca. 20 tvåbenta och 10 fyrbenta på Ödeshögs kennelklubb. Platsen var helt perfekt med en jättestor inhägnad plan. Vädret var med oss. Precis lagom för att vi skulle kunna vara utomhus hela tiden, men samtidigt inte för varmt. Både hundar och människor verkade trivas. Mycket hundbus naturligtvis, men även lite mer organiserade aktiviteter. En aktivitetsstigt utforskades, och Ingela ledde ett pass på klubbens splitter nya hundparkouravdel-

ning.

Något årsmöte blev det inte eftersom vårt coronasäkrade upplägg inte godkändes av SGVK. Men ingen verkade vara speciellt ledsen för det.

Rasklubben BIS

Ordförande: Ingela Andersson
 Vice ordförande: Urban Dufva
 Sekreterare: Katarina Hallefjord
 Kassör: Hans Lindqvist
 Avelsansvariga: Anlita Lindqvist, Katarina Szabo
 Övriga ledamöter: Inger von Silvers, Magdalena Larsson

E-post: Info@bergamasco.se
 Ansv. Utg. för BIS-Bladet:
 Katarina Hallefjord
 Tel: 070-2783011

Rebel coat – Heart of gold

**Vi finns på nätet:
www.bergamasco.se**

Rasklubben Bergamasco i Sverige

(BIS) startade i april 2007. Den är en klubb för den alpina herdehundsrasen Pastore Bergamasco. Klubben syftar till att främja en sund avel och att öka intresset för rasen i Sverige. Man skall tillvarata anslutna bergamascoägarers intresse i frågor om rasen.

Firar du hundens födelsedag?

Med över en miljon hundar i landet är det bara att konstatera: hunden är inte bara en fyrbent följeslagare, utan räknas också av många som en riktigt kär familjemedlem. För så många som 7 av 10 svenska hundägare är det självklart att fira hundens födelsedag. Det visar en ny undersökning. Andelen som firar sin hunds födelsedag är störst i storstäder, där 81% av hundägarna celebrerar den stora dagen. Ju mindre stad, desto färre födelsedagskalas för vovvarna. På landsbygden uppger 57% att de firar hundens födelsedag. Siffrorna berättar också om att husse och mattes ålder spelar in – yngre generationer firar hunden i större utsträckning. I åldrarna 15–24 år är det hela 81% av hundägarna som firar sin hund, medan siffran sjunker till 67% i åldrarna 65–75. En anledning kan kanske vara en förändrad syn på hunden i det svenska samhället. En annan möjlig förklaring kan vara att födelsedagar generellt inte väcker lika mycket uppmärksamhet senare i livet. (Klippt ur Härliga Hund)

Fortfarande inget nytt på valpfronten

Ute i Europa verkar det födas många bergamascovalpar, men i Skandinavien händer ingenting. Detta handlar absolut inte om ointresse, utan det finns många planer. Pandemin har också satt lite käppar i hjulet. (Att t.ex. försöka sig på en parning utomhus, i snöglopp, i en hundlekpark på nyårsafton, var kanske inte optimalt, även om både Alfred och Mella gjorde sitt bästa.)

Dessutom är det några tikar som löper lite konstigt alternativt inte alls. Ett par hundar har importerats från Italien under de två senaste åren och en valp från Schweiz är snart på väg hit.

